গোপাল চন্দ্র ঘোষ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ରେଣୁ ବାଳା ମଜୁମଦାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

12 ଜାନୁଆରୀ, 1994

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1956: ଧାରା 17 - ଠିକ୍ ସମୟରେ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳତା ପାଇଁ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ - ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବ - ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରତି କୈଫିୟତ ଯେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଛୁଟି ହେତୁ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଛି - ନିଜ ପ୍ରତି କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦେବା - ଏହାର ପ୍ରଭାବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା: ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରେ ନାହିଁ - ବେଦଖଲ ନିମନ୍ତେ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ବୋଲି ଜମିମାଲିକଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ହେବ

ଯଥାର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକତା, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମାଧୀନ ପରିସରକୁ ଭଡ଼ାରେ ନେଇ ଆଉ ଜଣକୁ ଭଡ଼ା ଦେବା ଏବଂ ନଭେମ୍ବର, 1979 ରୁ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅବହେଳା ଆଧାରରେ 1980 ରେ କୌଣସି ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଆଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ, ଯାହା ତୃତୀୟ କାରଣ ଥିଲା କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲା ।

ତେବେ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1956ରେ ଧାରା 17(1) ଅନୁଯାୟୀ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସର 15 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 15 ଡିସେମ୍ବର 1984 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ, ନଭେମ୍ବର, 1984 ମାସ ପାଇଁ ଭଡା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ଜମା 17 ଡିସେମ୍ବରରେ ହୋଇଥିଲା ।

ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଅପିଲକାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକୁ ଦାୟର କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ କେବଳ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଦିନ ଶନିବାର

ଏବଂ ରବିବାର ହୋଇଥିବାରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳତା ପାରିଭାଷିକ ଅଟେ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1.1. ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1956 ପଛରେ ଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଏପରି ଏକ ବିଧାନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, କେବଳ ସଂରଚନା ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିର ସାରକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ମାନବୀୟ ସମସ୍ୟା ସହ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ବୈଷୟିକତାର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତରେ ଥିବା ମାମଲା, ଯାହା ଦୋକାନ ପରିସରରେ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇ ଅପିଲକାରୀ ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ । ଏପରି ମାମଲାରେ, ଏହା ହେଉଛି ବିଷୟର ମର୍ମ ଯାହା ଗଣନୀୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହାର ବାହ୍ୟରୂପ ନୁହେଁ ।

1.2. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ର ଉପଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ କି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ରୂପେ ବାଧ୍ୟ ନଥିଲେ । ଏତିକିରେ ସରିନଥିଲା । ଉପଧାରା (3) ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଶୁଣାଣି ସହ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ତେଣୁ, କେବଳ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ, ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ସ୍ୱତଃ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ; ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ସୁଯୋଗ ବ୍ୟତିରେକ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ମାମଲାର ଏହି ଦିଗକୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଖିଲାପ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଥିବା କୌଣସି ମାମଲାରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଳକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ଯେପରି ଆବଶ୍ୟକ, ଖିଲାପ ଆଳକୁ ମଧ୍ୟ ସୁପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

1.3. ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ନଭେମ୍ବର, 1984 ମାସ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳତା ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ନଭେମ୍ବର 1979 ପରଠାରୁ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଖିଲାପର ମାମଲାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରତିପାଦନ କରିନଥିବାରୁ, ଯାହା ଉପରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯିବା ସମୟରେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଜବାବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା, ବେଦଖଲ ଡିକ୍ରି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପାରିତ ହୋଇପାରିନଥାନ୍ତା ।

ମେସର୍ସ ବି.ପି. ଖେମକା ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ **ବନାମ** *ବୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଭୌମିକ,* **[1987] 2 S.C.C. 407 ଏବଂ** *ଶ୍ୟାମଚରଣ ଶର୍ମା* **ବନାମ** *ଧରମଦାସ,* **[1980] 2 S.C.C. 151 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।**

ବେଦ ପ୍ରକାଶ ୱାଧୱା **ବନାମ** *ବିଶ୍ୱ ମୋହନ,* **[1981] 3 S.C.C. 667 ଏବଂ** *ଜେ. ଏଲ୍. ବରନ୍ଦାନୀ* **ବନାମ** *ଆଶା ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁଖାର୍ଜୀ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଜରିଆରେ,* **[1990] 4 S.C.C. 40, ପ୍ରଭେଦ୍ୟ ।**

ଗୋବିନ୍ଦଲାଲ ଛଗନଲାଲ ପଟେଲ **ବନାମ** *କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବଜାର କମିଟି,* **[1976] 1 S.C.R. 451 ଏବଂ** *ଗଣେଶ ପ୍ରସାଦ* **ବନାମ** *ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ,* **[1985] 3 S.C.C. 53, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1325/1988 ।

ଅପିଲୀୟ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 208/1987 ରୁ ଅପିଲରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.4.1987 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଡା. ଏସ୍. ଘୋଷ, ଜି. ଏସ୍. ଚାଟାର୍ଜୀ, ଡି. ପି. ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଏ. ବାନାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏ. କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲି, ସୁଶ୍ରୀ ମୃଦୁଲା ରାୟ, ଡା. ଏସ୍. ଭରଦ୍ୱାଜ ଏବଂ ଏସ୍. ଏସ୍. ରାୟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । 1. 15 ଡିସେମ୍ବର, 1984 ମଧ୍ୟରେ ନଭେମ୍ବର, 1984 ମାସ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପରିସର (ଏକ ଦୋକାନ କୋଠରୀ) ରୁ ବେଦଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପରିସର ପ୍ରଜସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1956 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବେ ସୂଚିତ)ର ଧାରା 17 ର କ୍ରୋଧର ଭାଜନ ହୋଇଛି ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ।17 ଡିସେମ୍ବର, 1984 ତାରିଖରେ ଭଡ଼ା ଜମା କରାଯାଇଥିଲା, ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯଦି କିଛି ବିବାଦ ଥିଲା, ତାହା ଏହା ଥିଲା ଯେ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ହୋଇନଥାନ୍ତା ଯେ 16 ତାରିଖ ରବିବାର ଥିଲା, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ 15 ତାରିଖ ଶନିବାର ଥିଲା । ଯଦି ଏହା ଏକ ଅଧା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ତମାଦି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା 15 ତାରିଖ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତା, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହୋଇନଥାଆନ୍ତା ।

2. ଏହା ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଧାରା 17ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତରେ ହାତରେ ଥିବା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପରି ଲାଭଦାୟକ ବିଧାନର ଲାଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଭଳି କଠୋର ଅଟେ କି ।

3. 1980 ମସିହାର କୌଣସି ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଉପରେ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ତିନୋଟି ଆଧାରରେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା:

(a) ଉକ୍ତ ପରିସରର *ଯଥାର୍ଥ* ଆବଶ୍ୟକତା;

(b) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ପରିସରକୁ ଭଡ଼ାରେ ନେଇ ଆଉ ଜଣକୁ ଭଡ଼ାରେ ଦେବା; ଏବଂ

(c) 1979 ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସରୁ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ଖିଲାପ ।

4. ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଆଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ତୃତୀୟ ଆଧାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଫଳାଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଖିଲାପ ହୋଇଥିବାର କୌଣସି ଦୃଢୋକ୍ତି ନାହିଁ । ତେବେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ହେଉଛି

ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17(1) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନଭେମ୍ବର, 1984 ମାସ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ର ଆଦେଶ ଯୋଗୁଁ ଘଟିଥିଲା କାରଣ ଏହା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

5. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଯୁକ୍ତିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ଧାରା 17 କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ, ଯାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ନିମ୍ନମତେ ଅଟେ:

> "ଧାରା 17 ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ବେଦଖଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁରକ୍ଷାର ଲାଭ ପାଇପାରିବେ । (I) ଧାରା 13 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆଧାର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଆଧାର ଉପରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଏକ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ, ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି ହେବାର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉପଧାରା (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ, କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ସମନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି ବିନା ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଉପରେ ହାଜର ଜାରି କରାଯିବାର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ, ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିକଟରେ ଜମା କରିବା କିମ୍ବା ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ଏକ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯାହା ଭଡ଼ା ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଖିଲାପ କରିଥାଇପାରନ୍ତି, ଏବଂ ତା' ସହିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧିରୁ ସେହି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମାସଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଆଠ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସୁଧ ହାରରେ ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତା 'ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାସର 15 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା, ସେହି ହାରରେ ଭଡ଼ା ସହିତ ସମତୁଲ୍ୟ ରାଶି, ମାସକୁ ମାସ ଜମା କରିବା କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବା ଜାରି ରଖିବେ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

(2) ଯଦି ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ଭଡ଼ା ପରିମାଣକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ରହିଛି, ତେବେ ଉପଧାରା (I) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପଇଠ କରିବାକୁ ହେବ, ସହ ଦେୟ ଭଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଅଦାଲତରେ ଜମା କରିବେ । ଦେୟ ଭଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଏହା ସହ ନଥିଲେ ଏପରି କୌଣସି ଜମା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଆବେଦନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ -

(a) ଯେଉଁ ହାରରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁ ଅବଧି ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖିଲାପ କରାଯାଇଥାଇପାରେ, ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ, ଏକ ବର୍ଷ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯେଉଁଥିରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ବିବାଦର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଠାରୁ ବକେୟା ରାଶି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଏହିପରି ପ୍ରାଥମିକ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ ମାସ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରାଥମିକ ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣକୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଦାଲତରେ ଜମା କରିବେ କିମ୍ବା ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ପଇଠ କରିବେ; ଏବଂ

(b) ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଆଦେଶ ପରେ, ଭଡ଼ା ହାର ଏବଂ ଅଦାଲତରେ ଜମା ହେବାକୁ ଥିବା କିମ୍ବା ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ପଇଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଯଥାସ୍ଥିତି, ଏପରି ସମୟସୀମା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ରାଶି ଜମା କରିବେ କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବେ, ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଜମା ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପଇଠ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ ଆଦେଶରେ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଉପାୟରେ ଏବଂ ଏପରି ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ସମାଯୋଜନ କରାଯିବ ।

(2A) ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ଉପ-ଧାରା (1) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2) ରେ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଅଦାଲତ,-

(a) ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅର୍ଥ ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବା ପାଇଁ ଉପ-ଧାରା (1) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ;

(b) ଭଡ଼ାଟିଆ ତଥା ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏବଂ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ଖିଲାପ କାରଣରୁ ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବାକୁ ଥିବା ସୁଧ ସମେତ ମୋଟ ରାଶିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏବଂ ଅଦାଲତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିବା ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା, ଏପରି କିସ୍ତିରେ ଜମା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବାକୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ:

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁଠାରେ କିସ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପଇଠ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେଠାରେ ଖିଲାପ ଅବଧି ପାଇଁ ଭଡା ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ରାଶିକୁ ଏପରି ରାଶି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ମାସର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ତାରିଖଠାରୁ ଏପରି ଆଦେଶର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ସମେତ ଏହି ଉପ-ଧାରା ଅଧୀନରେ ଆଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(2B) ଯଦି ତାହା ଉପ-ଧାରା (l) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟସୀମା ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଉପଧାରା (2A) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ ପାଇଁ ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ତାହା ଉପ-ଧାରା (l) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ଖିଲାପ କାରଣରୁ ବକେୟା ଅର୍ଥ ପଇଠ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦାନ

କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଉପ-ଧାରା (2A) ର ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ କିସ୍ତିରେ ପଇଠ ପାଇଁ ଅନୁମତି ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(3) ଯଦି ଉପ-ଧାରା (l) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ରାଶିକୁ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2A) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ବର୍ଦ୍ଧିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବାରେ, କିମ୍ବା ଉପଧାରା (2A) ର ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ କୌଣସି କିସ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜମା କିମ୍ବା ପଇଠ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଖଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା କୈଫିୟତକୁ ଖାରଜ କରିବାକୁ ଆଦେଶ କରିବେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଶୁଣାଣି ଜାରି ରଖିବେ ।

(4) ଯଦି ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉପ-ଧାରା (l) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2) କିମ୍ବା ଉପ-ଧାରା (2A) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଜମା କିମ୍ବା ଦେୟ ପଇଠ କରନ୍ତି, ତେବେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ଖିଲାପ ଆଧାରରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ପରିସରର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅଦାଲତ ଏପରି ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ଯାହା ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ:

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏହି ଉପ-ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ରିହାତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ଯଦି ପରିସର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥରେ ଏପରି ରିହାତି ପାଇ ସେ ପୁଣି ଥରେ ବାର ମାସର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଚାରି ମାସ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ଖିଲାପ କରିଛନ୍ତି" ।

6. *ମେସର୍ସ ବି. ପି. ଖେମକା ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ବୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଭୌମିକ୍,* [1987] 2 S.C.C. 407 ମାମଲାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଘୋଷ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଫଳତା, ଯଦି କିଛି ଥିଲା, ପାରିଭାଷିକ ଥିଲା ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ନଥିଲା; ତେଣୁ, ଏହାକୁ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି

ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । *ଖେମକାଙ୍କ* ମାମଲାରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17ର ଉପ-ଧାରା (3) ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରକୃତିର ନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା, ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । *ଗୋବିନ୍ଦଲାଲ ଛଗନଲାଲ ପଟେଲ* ବନାମ *କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବଜାର କମିଟି,* [1976] 1 S.C.R. 451 ଏବଂ *ଗଣେଶ ପ୍ରସାଦ* ବନାମ *ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ,* [1985] 3 S.C.C. 53 ମାମଲାଗୁଡିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17(3) ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଉପଧାରା 'ହେବ' ଶବ୍ଦକୁ 'ହୋଇପାରିବ' ଭାବରେ ପଠନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

7. *ଶ୍ୟାମଚରଣ ଶର୍ମା* ବନାମ *ଧର୍ମଦାସ,* [1980] 2 S.C.C. 151 ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଘୋଷ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଆବାସ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13ର ଉପଧାରା (1), (5) ଏବଂ (6) ର, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17ର ଉପଧାରା (1), (3) ଏବଂ (4) ସହ ଆଂଶିକ-ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଅଟେ, ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହେବା ପରେ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଅଦାଲତଙ୍କର ଉପ-ଧାରା (6) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ରହିଛି । *ବେଦ ପ୍ରକାଶ ୱାଧୱା* ବନାମ *ବିଶ୍ୱ ମୋହନ,* [1981] 3 S.C.C. 667 ମାମଲାକୁ ମଧ୍ୟ ସହାୟତା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆଗତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା "ବରଂ ତୁଚ୍ଛ ପ୍ରଶ୍ନ" ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାର ତାରିଖକୁ ଚାଲାଣ ପାରିତ ହେବାର ତାରିଖ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବରଂ କେବଳ ସେହି ତାରିଖକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ କୋଷାଗାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ବିଚାରପୀଠ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଉକ୍ତ ଆଇନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଦାଲତରେ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅମଲାସ୍ତରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଲାଣ ପାରିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାପରେ ଚାଲାଣ ସହିତ ଅର୍ଥରାଶି କୋଷାଗାରରେ ଜମା କରାଯାଇଥାଏ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଚାଲାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ଜମା ରାଶି ସେହି ତାରିଖ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଥାଏ ।

୫. *ବେଦ ପ୍ରକାଶଙ୍କ* ମାମଲାରେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ଘୋଷ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ 11.12.1984 ତାରିଖରେ ଏବଂ ଏହିପରି, 30 ନଭେମ୍ବର, 1984 ର 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲାଣଟି ପାରିତ ହୋଇଥିଲା , ଯାହା ଆଇନର ଲିପିକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ । ମାମଲାର ଏହି ଦିଗ ବିଷୟରେ, ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କାରଣ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଚାଲାଣ ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଚାଲାଣ ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା କି, ତାହା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବୁ ଯେ *ବେଦ ପ୍ରକାଶଙ୍କ* ମାମଲା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ।

୨. ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି ଦୃଢତାର ସହ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଉପ-ଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଧାରା 17 ର ଉପଧାରା (4) କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରିନାହିଁ କାରଣ ଅପିଲକାରୀ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଉପଧାରା (1) ର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ଜମା କରିନଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ମାମଲା *ଜେ. ଏଲ. ବରନ୍ଦାନୀ* ବନାମ *ଆଶା ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁଖାର୍ଜୀ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଜରିଆରେ,* [1990] 4 S.C.C. 40 ମାମଲାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଧିନିୟମର ଉପ-ଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ପ୍ରତିକାରକୁ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯିଏ ଉପଧାରା (2A) ସହିତ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା ଉପ-ଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଜମା ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପଧାରା (1) ର ଶେଷ ଭାଗ ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ମାସିକ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17 ଅନୁଯାୟୀ ସେ ଦାବି କରିପାରୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିକାର ଏହା ଅଟେ ଯେ ଉପ-ଧାରା (2A) ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଉପ-ଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା ଜମା ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଯଦି ଏହା କରାଯିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଦାଲତଙ୍କ ପାଖରେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ରହିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, *ବରନ୍ଦାନୀଙ୍କ* ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସେଥିରୁ ଆଧାରିତ ଅଟେ ।

10. ଉପରୋକ୍ତ ଦାଖଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆମକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇନାହିଁ, ଯେହେତୁ *ବରନ୍ଦାନୀ*ଙ୍କ ମାମଲାରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଆଳ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଅନୁମୋଦିତ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଭଡ଼ା ଜମା ନକରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଭଡ଼ା ପଇଠରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା କ୍ଷମା କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବେଦଖଲ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, କାରଣ *ବରନ୍ଦାନୀ*ଙ୍କ ମାମଲା *ବକେୟା ଭଡ଼ା* ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା, ଯେହେତୁ 23 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1977 ତାରିଖର ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 26 ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲେଖ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1ରେ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ କରାଯାଇଛି, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ବକେୟା ଜମା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା ବେଦଖଲ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରାରମ୍ଭ ହେବାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଭଡ଼ା ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଜଡ଼ିତ ଅଟୁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, *ବରନ୍ଦାନୀ* ମାମଲାରେ ଆଗତ ବିଳମ୍ବର ଅନୁମିତ କ୍ଷମାର ଆଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ କାରଣ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ନଦେବା, ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଆଳକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଉପଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଅଟେ, ଯାହା *ଖେମକା*ଙ୍କ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି ।

11. ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ଘୋଷ ଯୁକ୍ତି ବାଢନ୍ତି ଯେ ଯଦି ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କ୍ଷମତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଥାଏ ଯେ ଏକ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଏହାର *ନିଜ ବଳ ଦ୍ୱାରା* ଅଟେ କାରଣ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦେଉଥିବା ଆଦେଶ ଅପେକ୍ଷା ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ଅଧିକ ଘାତକତା ବହନ କରେ ।

12. ଏକ ଲାଭପ୍ରଦ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମକୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ଉନ୍ନତ କରାଇବ, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଏବଂ କେବଳ ବିଧାନର କିଛି ବୈଷୟିକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହେତୁ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବାହାର କରିବାକୁ ସମ୍ମତି ଦେବାରେ ଆଇନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ନୁହେଁ । ଏହା ସେହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅଟେ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତାହା *ଭାରତ ସଂଘ* ବନାମ ଫିଲିପ୍ପିଆକୋ ଡି ଗାମା, [1990] 1 S.C.C. 277 ରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ,

ଯେଉଁଥିରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 ଏବଂ 17 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବିଧାନର ପାଠ୍ୟକୁ ଏହାର ପ୍ରକୃତି କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି କେବଳ ଗଦ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି କଠୋର ବ୍ୟାକରଣଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଯୌକ୍ତିକତା କିମ୍ବା ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ, ତେବେ ଅଦାଲତ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ । ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅଧିନିୟମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହିଛି, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅଟେ । ଏପରି ଏକ ବିଧାନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, କେବଳ ଏହାର ସଂରଚନାକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିର ସାରକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ମାନବୀୟ ସମସ୍ୟା ସହ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ବୈଷୟିକତାର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ, ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତରେ ଥିବା ମାମଲା, ଯାହା ଦୋକାନ ପରିସରରେ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇ ଅପିଲକାରୀ ଜୀବିକା ଅର୍ଜନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ । ଏପରି ମାମଲାରେ, ଏହା ହେଉଛି ବିଷୟର ମର୍ମ ଯାହା ବିବେଚନୀୟ ଅଟେ, ଏବଂ ଏହାର ବାହ୍ୟରୂପ ନୁହେଁ ।

13. ଯେହେତୁ ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭଡ଼ା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପରେ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପଧାରା (1) ର ଆବଶ୍ୟକତା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବାରୁ, ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବଶ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା, ଏହା ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଶ୍ରୀ ଘୋଷଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲା ବାସ୍ତବରେ ଉପଧାରା (4) କିମ୍ବା ଉପଧାରା (3) କୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ କି । ଯେହେତୁ ଉପଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ* ମଧ୍ୟରେ, ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉପରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଜମା କିମ୍ବା ଦେୟ କରିବା ଉପରେ ଉପୁଜିଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ସହ ଉପଧାରା (4) ଜଡିତ, ଯେତେବେଳେ କି ଉପଧାରା (1) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ରାଶି ଜମା କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ସହ ଉପଧାରା (3) ଜଡିତ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଉପଧାରା (3) ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହେବ କାରଣ ଉପଧାରା (1) ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଜମା ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ବୈଧାନିକ ଆଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ଉପଧାରା (4) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିର ବିପରୀତ ବୋଲି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସହ ସମାନ ଅଟେ । ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଆମକୁ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ, ଯେପରିକି, ଯଦିଓ ସମସ୍ତ ମଣିଷ ପଶୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଏହାର ବିପରୀତ ଯାହା ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମଣିଷ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କରେ ନାହିଁ ।

14. ତଥାପି, ତାଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ, ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ କେବଳ ଖିଲାପ ଆଧାରରେ ବେଦଖଲି ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ, ଏହା କେବଳ ଉପଧାରା (4) ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ, ବେଦଖଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଧାର ଉପଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ଆମେ ଏପରି କୌଣସି ଅନୁକ୍ରମଣିକା ପାଇନାହୁଁ, କାରଣ ଧାରା 13 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ଆଧାରରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଉପଧାରା (1) ସୂଚିତ କରେ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲେଖ ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଯେ ଭଡ଼ା ପଇଠରେ ଖିଲାପ ଏକ ଆଧାର ଅଟେ । ତେଣୁ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ବିଫଳତା ମାମଲା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମାମଲାରେ ଉପଧାରା (3) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସୀମିତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ଉପଧାରା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରି ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

15. ତେଣୁ, ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାଟି ଉପଧାରା (3) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଯାହା *ଖେମକାଙ୍କ* ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା । ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯିବ କି ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ରୂପେ ବାଧ୍ୟ ନଥିଲେ । ଏତିକିରେ ସରିନଥିଲା । ଉପଧାରା (3) ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ଶୁଣାଣି ସହ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ତେଣୁ, କେବଳ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ, ବେଦଖଲ ଆଦେଶ ସ୍ୱତଃ ଅନୁସରଣ କରିବ ନାହିଁ; ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ନିଜ ସମର୍ଥନରେ କୈଫିୟତକୁ ସୁଯୋଗ ବ୍ୟତିରେକ ଜମି ମାଲିକଙ୍କୁ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ।ମାମଲାର ଏହି ଦିଗକୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ । ଆମେ ଶ୍ରୀ ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କ ସହ ସହମତ ନୁହଁ ଯେ ଖିଲାପ ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଥିବା କୌଣସି ମାମଲାରେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଳକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ଯେପରି ଆବଶ୍ୟକ, ଖିଲାପ ଆଳକୁ ମଧ୍ୟ ସୁପ୍ରତିପାଦନ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

16. ତେଣୁ, କେବଳ *ଖେମକାଙ୍କ* ମାମଲା ନୁହେଁ ବରଂ *ଶ୍ୟାମଚରଣ ଶର୍ମାଙ୍କ* ମାମଲା ମଧ୍ୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଆମ ମତରେ, ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ନଭେମ୍ବର, 1984 ମାସ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାରେ ଦୁଇ ଦିନ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳତା ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ନଭେମ୍ବର 1979 ପରଠାରୁ ଭଡ଼ା ପଇଠ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଖିଲାପର ମାମଲାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କରିନଥିବାରୁ, ଯାହା ଉପରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯିବା ସମୟରେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଜବାବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା, ବେଦଖଲ ଡିକ୍ରି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପାରିତ ହୋଇପାରିନଥାନ୍ତା ।

17. ମାମଲାର ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖି, ଆକ୍ଷେପିତ ବେଦଖଲ ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆମେ ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରୁଛୁ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ, ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରୁନାହୁଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ